4 Μαρτίου 2018

Προσωπικές ιστορίες και όνειρα από τα ασυνόδευτα παιδιά- πρόσφυγες

/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός

Περισσότερα από 55 παιδιά έχουν βρει καταφύγιο στα Κέντρα Φιλοξενίας Ασυνόδευτων Ανηλίκων του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού. «Είναι πολύ δύσκολο για ένα παιδί να ταξιδεύει μόνο του. Ξεκίνησα από το Πακιστάν. Φοβόμουν πολύ, αλλά έπρεπε να φθάσω κάπου όπου θα ήμουν ασφαλής. Εδώ στο κέντρο φιλοξενίας, μας προσέχουν και μας φροντίζουν», λέει ο νεαρός 16χρόνος.

Ο Abdul, ο Gohar και ο Faisal πήραν τη ζωή στα χέρια τους για να επιβιώσουν και έγιναν άντρες πριν ακόμα ενηλικιωθούν. Τα παιδικά τους όνειρα μετατράπηκαν σε εφιάλτες που ακόμα τους κρατούν ξύπνιους τις νύχτες. Τώρα, ζουν σ΄ ένα ασφαλές περιβάλλον, προσπαθούν να βρουν ξανά τους ρυθμούς της εφηβικής τους ζωής, πηγαίνουν σχολείο, συμμετέχουν σε δραστηριότητες με συνομηλίκους τους και κάνουν ξανά όνειρα για το μέλλον.

Μαρτυρία

«Έκανα ενάμιση χρόνο να φθάσω στην Ελλάδα. Έπρεπε να φύγω από τη χώρα μου για να ζήσω. Στη διαδρομή συνάντησα πολλούς επικίνδυνους ανθρώπους. Είναι πολύ δύσκολο να είσαι ανήλικος και μετανάστης. Ακόμα φοβάμαι τι μπορεί να μου συμβεί. Οι άνθρωποι εδώ προσπαθούν να μας βοηθήσουν και να μας κάνουν χαρούμενους. Θέλω να γίνω σεφ. Ονειρεύομαι να φθάσω στην Ιταλία που είναι ο αδελφός μου και να δουλεύουμε μαζί σε εστιατόριο», λέει ο Abdul.

«Στο κέντρο του Ερυθρού Σταυρού συμμετέχουμε σε διάφορες δραστηριότητες, όπως μαθήματα χορού και επιτραπέζια παιχνίδια, ενώ μας βοηθούν και στα

μαθήματα του σχολείου», λέει ο δεκαεπτάχρονος Faizal. «Το πρωί πηγαίνω στο ΕΠΑΛ. Δεν νιώθω όμως χαρούμενος. Νιώθω ότι δεν έχω ενέργεια. Θυμάμαι τις νύχτες που περνούσαμε τα σύνορα του Ιράν προς την Τουρκία και διασχίζαμε τεράστιες δασικές εκτάσεις. Νόμιζα ότι άκουγα δυνατές κραυγές που ακόμα δεν έχουν φύγει από τ' αυτιά μου και μου φέρνουν πονοκεφάλους».

Τα δύο Κέντρα Φιλοξενίας Ασυνόδευτων Ανηλίκων του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού, δυναμικότητας 30 ανηλίκων προεφηβικής και εφηβικής ηλικίας το καθένα, λειτουργούν σε Αθήνα και Καλάβρυτα, με τη χρηματοδότηση του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Ανάπτυξης (Council of Europe Development Bank), μέσω του Διεθνούς Οργανισμού Μετανάστευσης (ΔΟΜ).

Για το Κέντρο στον Βόλο επιδίωξη είναι να χρηματοδοτηθεί από ευρωπαϊκούς πόρους μέσω του Υπουργείου Οικονομικών και Ανάπτυξης. Στόχος είναι η διασφάλιση ενός επαρκούς πλαισίου προστασίας και φροντίδας και η σταδιακή αυτονόμηση των ασυνόδευτων ανηλίκων. Τα Κέντρα αυτά στελεχώνονται από επαγγελματίες (κοινωνικούς λειτουργούς, φροντιστές, ψυχολόγους) και εθελοντές Κοινωνικής Πρόνοιας του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού.

Ελπίδες και όνειρα
«Έχω δημοσιεύσει τρία άρθρα μέχρι τώρα και θέλω να προετοιμάσω την πρώτη μου συνέντευξη», λέει με περηφάνια ο νεαρός από το Πακιστάν που ζει σ΄ ένα από τα Κέντρα Φιλοξενίας Ασυνόδευτων Ανηλίκων του Ε.Ε.Σ.

Ο Gohar θέλει να γίνει γιατρός.
Του λείπει πολύ η οικογένειά του και οι φίλοι του. «Στο ταξίδι για την Ελλάδα φοβήθηκα πάρα πολύ. Είχα να κοιμηθώ σε κρεβάτι ενάμιση χρόνο. Στο Κέντρο αυτό που μένω, νιώθω ασφαλής. Μου αρέσει να παίζω ποδόσφαιρο, να γράφω και να ζωγραφίζω. Ήδη έχω δημοσιεύσει τρία άρθρα σε μία εφημερίδα η οποία κυκλοφορεί στα φαρσί, τα αραβικά και τα ελληνικά. Το πρωί πηγαίνω στο ελληνικό σχολείο. Το απόγευμα μαθαίνω ελληνικά είτε πηγαίνω σε άλλες οργανώσεις με τις οποίες συνεργάζεται ο Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός ή συμμετέχω σε δραστηριότητες όπως αυτή η εφημερίδα», λέει περήφανα ο ίδιος.

Τα παιδιά με τα θλιμμένα μάτια χαμογελούν. Το αύριο θα είναι καλύτερο από το χθες.

της Ειρήνης Μπουδρονικόλα

Δ/νση Διεθνών Σχέσεων & Γραφείο Δημοσίων Σχέσεων και Επικοινωνίας

Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού

Πηγή: iatropedia.gr